

кількості затримань усіма силами та засобами прикордонного відомства. Так, за вагомий внесок у припинення правопорушень на державному кордоні.

Одним із видів незаконного переміщення через державний кордон наркотичних засобів, психотропних речовин є використання поштових відправлень. До місць приховування наркотичних засобів під час пересилання у міжнародних поштових відправленнях відносять спеціальні схованки у посилок, бандеролях; серед скручених чи складених періодичних виданнях (газети, журнали); металеві банки з консервами; різні сувеніри, дитячі іграшки; предмети косметики; поштові марки.

Таким чином доцільно вважати, що застосування службового собаки для пошуку наркотичних та психотропних речовин є перспективно тому, що під час відпрацювання зі службовим собакою ми можемо зменшити кількість часу при огляді.

УДК 636.7.

Потапенко Т.Є., студент I курсу магістратури, спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» ОПП «Кінологія»

Науковий керівник – Пустова Н.В., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРОДИ СЛУЖБОВИХ СОБАК

Службові собаки виконують різні професії: військових, поліцейських і цивільних, можуть бути охоронцями, оперативниками, поводитрями. Службові собаки – це тварини, які пройшли спеціальне навчання і здатні цілеспрямовано та успішно діяти поряд з кінологом, а в окремих випадках, самостійно. Затребувана робота службової собаки на медичному, реабілітаційному напрямку: чотириногі лікарі успішно практикують в області анімалтерапії.

Людина використовуючи унікальні здібності собак використовує їх для виконання певних професійних завдань створивши особливу групу тварин – службових собак. Чіткого визначення цієї категорії тварин немає. У повсякденному житті службовими вважаються дресировані собаки, які володіють спеціальними навичками (собаки-поводирі, рятівники, тощо). Часто під службовими розуміють собак, зарахованих до штагу збройних сил, поліції, інших державних органів. Життя цих тварин регламентується нормативними актами про службу діяльність.

Завдяки відбору та селекції людина формувала бажані якості у різних порід собак, іноді природа посилювала властивості певної спрямованості, так було створено собак-охоронців, ізових на півночі, тощо. На сьогодні до основних порід службових собак належать: німецька, кавказька і бельгійська вівчарки, доberman, ротвейлер та інші.

Німецька вівчарка – найбільш затребувані, найвідоміші службові собаки МВС, порода має високі службові властивості. Селекціонери Німеччини досягли успіху у виведенні службових порід собак. Порода отримана в Південній Німеччині шляхом селекційної роботи з пастушими, гуртовими собаками. Датою народження породи можна вважати 1882 рік, коли у Ганновері, на виставці

було продемонстровано самця німецької вівчарки Грайф, який очолив список чистопородних німецьких вівчарок.

Собаки породи німецька вівчарка – це набір якостей необхідних службовому собаці: легко та із задоволенням навчається, невибаглива, сама справляється з труднощами, які зустрічаються в процесі виконання службових обов'язків, правильно / розумно реагує на непередбачені обставини. Важливою перевагою цієї породи є відмінний нюх, сміливість і відданість людині / напарнику. Для служби в поліції найкраще підходять саме німецькі вівчарки та набувають популярність бельгійські вівчарки (малінуа).

Кавказька вівчарка – стародавня порода, природної селекції, нащадок молосів – великих собак часів Стародавнього Риму. Ця порода вівчарок отримала робочі якості займаючись випасом тварин, охороною людей і житла. Службова собака зростом 75 см у холці, справляє враження великої, потужної тварини, масою до 80 кг. Собаки цієї породи сміливі до безумства, недовірливі та надзвичайно віддані господареві, що робить її чудовим охоронцем. Щоб зловмисник відмовився від своїх планів йому досить побачити кавказьку вівчарку або почути її голос.

Доберман – породу створено спеціально, як службову собаку, в кінці XIX століття. Відомий її автор – німецький зоолог, житель Тюрингії Карл Доберман. Невідомо, кров яких порід пульсує в жилах доберманів, але результат був отриманий блискучий. Доберман – це досить велика тварина, зріст у холці понад 70 см у самців та самки дещо менші 65 см, жива маса до 50 кг. Будова тіла доберманів міцна та елегантна, що свідчить про добру швидкість собак. Стрункий зовнішній вигляд досягається завдяки правильним пропорціям і короткій шерсті.

Породу собак доберман створювали, як зброю, проти зловмисників, її завданням було затримати і, можливо, загризти. Завдяки розвиненому інтелекту, вродженій відданості господареві, собака не перетворилася в бездумного вбивцю, а стала найкращим охоронцем. Ці тварини особливо ефективно працюють у парі. Пес і сука мають не тільки силу, але і тактику. Увагу злочинця відволікає на себе пес – діє з фронту, а з тилу атакує і затримує ворога сука. Навіть вогнепальна зброя, спрямована проти собак, за такої тактики безсила.

Батьківщиною породи Ротвейлер є Німеччина, а саме місто Ротвайль. Відомості про породу з'явилися в XVIII столітті. Спочатку цих собак використовували, як тяглову силу, возили візки з коров'ячими тушами ("собака м'ясника"). Собак цієї породи періодично піддавали гібридизації і завдяки напівприродному відбору було створено екстер'єр який є сьогодні у ротвейлера. Зріст собак у холці перевищує 60 см, жива маса до 50 кг.

Собаки породи ротвейлер мають грізний, не поступливий вигляд, із добре розвиненими м'язами. Проте собаки мають «складний характер». Жоден дресирувальник не скаже, що з ротвейлером працювати просто. Підвищена агресивність проявляється навіть за слабкої соціалізації в ранньому віці. Собака надзвичайно прив'язана до свого господаря. Погано сприймає зміну власника. Виконуючи службові функції, виявляє мужність і агресивність, найкращий захисник, що йде до кінця.

Не залежно від породи службові собаки здатні відстежувати і затримувати злочинців, знаходити зброю, вибухівку та наркотики, розшукувати зниклих

людей та ще багато чого. Напрямок, за яким працюватиме службова собака, визначають за його характером і темпераментом.

Література:

1. www.ips.ligazakon.net/document/MVS380
2. www.uku.com.ua/pravila_sport/vymogy_zkd.html
3. www.dpsu.gov.ua

УДК 636.7.:636.01

Селеман К.В., студент I курсу магістратури, спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва» ОПП «Кінологія»

Науковий керівник – Пустова Н.В., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

МЕТОДИ ДРЕСИРУВАННЯ СЛУЖБОВИХ СОБАК

Під методами дресирування розуміють комплекс способів і прийомів, за допомогою яких у тренувальній собакі виробляються умовні рефлексії, в кожному конкретному випадку дресирування, застосовуючи той чи інший метод, здійснюється за допомогою прийомів, а саме – систем впливу на собаку з метою вироблення певного досвіду.

Аналіз доступної літератури дозволяє виділити такі методи дресирування собак: механічний, заохочувальний, контрастний, наслідувальний і натаскування.

Заохочувальний метод передбачає застосування харчових подразників для вироблення умовних рефлексів. Метод знайшов широке застосування в практиці дресирування службових собак, особливо мінно-розшукових, а також для пошуку наркотиків та контрабандних товарів. Підготовлені за цим методом собаки мають високу активність пошукових реакцій.

Суть методу полягає у тому, що харчовим подразником (смаченим) собаку змушують виконувати потрібні дії, а потім її заохочують за правильну реакцію. Заохочувальний метод дресирування дає хороші результати під час дресирування собак з переважаючою харчовою реакцією, але може також успішно застосовуватися і для собак з іншими реакціями поведінки. Найбільш ефективний цей метод, коли собаки голодні або їх дресирують через 3-4 години після годівлі. Позитивні якості цього методу полягають у тому, що умовні рефлексії на харчові підкріплення утворюються легко і швидко, добре зберігаються. За допомогою цього методу швидко встановлюється і довго зберігається контакт дресирувальника з собакою, що має важливе значення у дресируванні й застосуванні собак на службі. Харчові подразники підтримують і зберігають активність собаки під час дресирування і навіть у кінці занять, коли собака стомлена.

Недоліком заохочувального методу є те, що не всі умовні рефлексії і складніші навички можна виробити за допомогою їжі. Наприклад, навички затримання не можна виробити за цим методом. У стані ситості у собаки умовні рефлексії утворюються повільно або зовсім не утворюються.